

at anføre, hvilke andre Varer, der skulde kunne dække det, der mangler i Energitilførslen. Med et halvt Tillægsbrødkort à 2 kg pr. Maaned naas op til:

19 928 Kal. og 546 g Albumin pr. Uge eller *pr. Dag*:

2 847 Kal. og 78 g Albumin, som faas for **62 Øre**. Hertil bør lægges Omkostningerne til Te, Kaffe og lign., som formentlig kan sættes til ca. 2 Øre pr. Dag, samt til Frugt (herunder Marmelade) og Smørsurrogater, hvilket kan ansættes til ca. 6 Øre pr. Dag.

De samlede Udgifter for en rimelig menneskelig Ernæring, ca. 2 800 Kal., vil da i *Byerne* blive:

70 Øre pr. voksen Person pr. Dag.

Beregnet pr. 1 Uge bliver dette:

For en voksen Person: 4 Kr. 90 Øre.

Beregnet for *et Aar*:

For en voksen Person: 255 Kr. 50 Øre.

Da de i denne Redegørelse anførte Værdier skal bruges som Grundlag for en Beregning af *Arbejdsløshedsgodtgørelse*, foreligger der ingen Anledning til at tage Hensyn til de forhøjede Udgifter til Føde som *strengt Arbejde* medfører, hvorfor Summen 255 Kr. og 50 Øre i denne Forbindelse kan regnes som Grundnorm for Udgifterne til Føde i *Byerne*.

II. Udgifterne til en Families Næringsforbrug i *Byerne*.

Naar man fra Oplysninger om Udgifterne til en enkelt Persons Næringsforbrug skal slutte sig til Udgifterne ved en Families Forsørgelse med de nødvendige Fødemidler, stilles man straks overfor den Opgave at afgøre, hvor megen og hvilken Føde de yngre, ikke udvoksede Medlemmer af Familien behøver. En detailleret Diskussion om dette Spørgsmaal, saaledes at de enkelte Næringsstoffers Værdi for de voksende Personer betragtes hver for sig, vil være ufrugtbar, naar det drejer sig om at udfinde en Basis for Statsunderstøttelse til en Families Underhold, idet man formentlig her af rent praktiske Grunde maa have saa simple og klare Regler at arbejde efter som muligt.

Den simpleste og formentlig i denne Forbindelse eneste fremkommelige Vej gaar, naar der ses bort fra et enkelt bestemt Næringsstof, som senere skal omtales, igennem en Benyttelse af den videnskabelige Stofskiftefysiologis Bestemmelser af *den samlede Energiomsætning* hos Individuer af forskellige Aldersklasser, men iøvrigt under samme fysiologiske Omstændigheder.

Ved Hjælp af disse Bestemmelser kan man beregne gennemsnitlige Talværdier, der udtrykker *de unge, voksende Individuers Energiomsætning i Procent af det voksne mandlige Individets Energiomsætning*, og herigennem kan man naturligvis igen blive i Stand til at beregne gennemsnitlige Værdier for Udgifterne til Føde for de forskellige.

Til Brug for saadanne Beregninger forefindes hos saavel tyske som amerikanske Forfattere flere Skalaer, der i Hovedsagen er ens opbyggede, men som afviger noget fra hinanden i Detaillerne, idet der ikke er fuld Enighed om Stofskiftets Størrelse hos nogle af Aldersklasserne. Udvalget af 4. April 1917 anvendte ved sine Beregninger over det danske Folks Næringsforbrug en Kombination af de to foreliggende